

**Udtalelse 15/2021 om Europa-Kommissionens udkast til
gennemførelsesafgørelse i henhold til direktiv (EU)
2016/680 om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet for
personoplysninger i
Det Forenede Kongerige**

Vedtaget den 13. april 2021

Translations proofread by EDPB Members.
This language version has not yet been proofread.

Versionshistorik

Version 1.1	Den 6. juli 2021	Formateringsændring
Version 1.0	Den 13. april 2021	Vedtagelse af udtalelsen

INDHOLDSFORTEGNELSE

1	RESUMÉ.....	4
2	INDLEDNING.....	6
2.1	Det Forenede Kongeriges databeskyttelsesramme	6
2.2	Anvendelsesområdet for Databeskyttelsesrådets vurdering.....	7
2.3	Generelle bemærkninger og betænkeligheder.....	8
2.3.1	Internationale forpligtelser indgået af Det Forenede Kongerige	8
2.3.2	Mulig fremtidig divergens i Det Forenede Kongeriges databeskyttelsesramme.....	9
3	REGLER FOR KOMPETENTE MYNDIGHEDERS BEHANDLING AF PERSONOPLYSNINGER MED HENBLIK PÅ STRAFFERETLIG HÅNDHÆVELSE	10
3.1	Materielt anvendelsesområde.....	10
3.2	Garantier, rettigheder og forpligtelser	11
3.2.1	Behandling på grundlag af den registreredes "samtykke"	11
3.2.2	Individuelle rettigheder	12
3.2.2.1	<i>Nationale sikkerhedscertifikater</i>	12
3.2.2.2	<i>Retshåndhævelsesdirektivet og automatiske beslutningsprocesser</i>	13
3.2.3	Videreoverførsel	13
3.2.4	Viderebehandling, herunder videredeling til nationale sikkerhedsformål.....	16
3.3	Tilsyn og håndhævelse.....	16

Det Europæiske Databeskyttelsesråd har —

under henvisning til artikel 51, stk. 1, litra g), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA¹ (i det følgende benævnt "retshåndhævelsesdirektivet"),

under henvisning til artikel 12 og artikel 22 i Databeskyttelsesrådets forretningsorden,

VEDTAGET FØLGENDE UDTALELSE:

1 RESUMÉ

1. Europa-Kommissionen godkendte sit udkast til gennemførelsesafgørelse (i det følgende benævnt "udkastet til afgørelse") om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet for personoplysninger i Det Forenede Kongerige i henhold til retshåndhævelsesdirektivet den 19. februar 2021². Herefter indledte Europa-Kommissionen proceduren for dens formelle vedtagelse.
2. Samme dag anmodede Europa-Kommissionen Det Europæiske Databeskyttelsesråd (i det følgende benævnt "Databeskyttelsesrådet") om en udtalelse³. Databeskyttelsesrådets vurdering af tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet i Det Forenede Kongerige er foretaget på grundlag af gennemgangen af selve udkastet til afgørelse og på grundlag af en analyse af den dokumentation, som Europa-Kommissionen har stillet til rådighed.
3. Som hovedreference for dette arbejde har Databeskyttelsesrådet anvendt sin reference vedrørende et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau i retshåndhævelsesdirektivet⁴, der blev vedtaget den 2. februar 2021, samt den relevante retspraksis, der afspejles i Databeskyttelsesrådets henstilling 02/2020 om europæiske væsentlige garantier for overvågningsforanstaltninger⁵.
4. Databeskyttelsesrådets hovedmål er at afgive udtalelse til Europa-Kommissionen om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet for enkeltpersoner i Det Forenede Kongerige. Det er vigtigt at anerkende, at Databeskyttelsesrådet ikke forventer, at Det Forenede Kongeriges retlige rammer replikerer den europæiske databeskyttelseslovgivning.
5. Databeskyttelsesrådet minder imidlertid om, at artikel 36 i retshåndhævelsesdirektivet og EU-Domstolens retspraksis kræver, at tredjelandets lovgivning tilpasses essensen af de grundlæggende principper, der er nedfældet i retshåndhævelsesdirektivet, for at kunne anses for at sikre et

---

¹ EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89.

² Se Europa-Kommissionens pressemeddelelse, Databeskyttelse: Europa-Kommissionen indleder en proces vedrørende udveksling af personoplysninger med Det Forenede Kongerige, 19. februar 2021, https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/da/ip_21_661.

³ Som ovenfor.

⁴ Se Databeskyttelsesrådets henstilling 01/2021 om referencen vedrørende tilstrækkelighed i henhold til retshåndhævelsesdirektivet, der blev vedtaget den 2. februar 2021, https://edpb.europa.eu/sites/edpb/files/files/file1/recommendations012021onart.36led.pdf_en.pdf.

⁵ Se Databeskyttelsesrådets henstilling 02/2020 om europæiske væsentlige garantier for overvågningsforanstaltninger, der blev vedtaget den 10. november 2020, https://edpb.europa.eu/our-work-tools/our-documents/preporki/recommendations-022020-european-essential-guarantees_da.

tilstrækkeligt beskyttelsesniveau. På databeskyttelsesområdet bemærker Databeskyttelsesrådet, at der er en stærk overensstemmelse mellem rammerne i retshåndhævelsesdirektivet og Det Forenede Kongeriges retlige rammer for visse centrale bestemmelser som f.eks. begreber (f.eks. "personoplysninger", "behandling af personoplysninger", "dataansvarlig"), grundlag for lovlig og rimelig behandling til legitime formål, formålsbegrænsning, datakvalitet og -proportionalitet, datalagring, -sikkerhed og -fortrolighed, gennemsigtighed, særlige kategorier af oplysninger, automatiske afgørelser og profilering.

6. Databeskyttelsesrådet anbefaler, at Europa-Kommissionen supplerer sin analyse med oplysninger om eksistensen af en mekanisme til at informere de relevante medlemsstaters kompetente myndigheder om yderligere behandling eller videregivelse fra de britiske myndigheders side, som de har overført personoplysningerne til, og identificere deres effektivitet i henhold til Det Forenede Kongeriges retsorden.
7. Databeskyttelsesrådet mener, at bestemmelserne i kapitel 5 i del 3 af den britiske Data Protection Act 2018 (i det følgende benævnt "databeskyttelsesloven af 2018") i princippet sikrer et beskyttelsesniveau, der i det væsentlige svarer til det, der sikres i henhold til EU-retten, når det drejer sig om overførsel af personoplysninger fra en britisk retshåndhævende myndighed til et tredjeland.
8. Selv om Databeskyttelsesrådet bemærker, at Det Forenede Kongerige i henhold til sin retlige ramme har kapacitet til at anerkende territorier som havende et tilstrækkeligt databeskyttelsesniveau i lyset af Det Forenede Kongeriges databeskyttelsesramme, ønsker Databeskyttelsesrådet at understrege, at dette kan føre til mulige risici i forbindelse med beskyttelsen af personoplysninger, der overføres fra EU, navnlig hvis Det Forenede Kongeriges databeskyttelsesramme i fremtiden afviger fra gældende EU-ret. **I ovennævnte situationer bør Europa-Kommissionen derfor udfylde sin overvågningsrolle, og hvis der ikke opretholdes et i det væsentlige tilsvarende beskyttelsesniveau for personoplysninger, der overføres fra EU, bør Europa-Kommissionen overveje at ændre afgørelsen om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet med henblik på at indføre specifikke sikkerhedsforanstaltninger for oplysninger, der overføres fra EU, og/eller suspendere afgørelsen om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet.**
9. **Endelig opfordres Europa-Kommissionen med hensyn til internationale aftaler, der er indgået mellem Det Forenede Kongerige og tredjelande,** til at undersøge samspillet mellem Det Forenede Kongeriges databeskyttelsesramme og dets internationale forpligtelser, navnlig for at sikre kontinuiteten i beskyttelsesniveauet, når personoplysninger overføres fra EU til Det Forenede Kongerige på grundlag af Det Forenede Kongeriges afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet og derefter videreoverføres til andre tredjelande, og til løbende at overvåge og træffe foranstaltninger, hvor det er nødvendigt, i tilfælde af, at indgåelsen af internationale aftaler mellem Det Forenede Kongerige og tredjelande risikerer at underminere det beskyttelsesniveau for personoplysninger, der er fastsat i EU.
10. I denne forbindelse fremhæver Databeskyttelsesrådet, at ikrafttrædelsen af aftalen mellem Det Forenede Kongerige og USA om adgang til elektroniske data med henblik på bekæmpelse af grov kriminalitet (i det følgende benævnt "CLOUD Act-aftalen mellem Det Forenede Kongerige og USA")⁶ kan påvirke videreoverførsler fra retshåndhævende myndigheder i Det Forenede Kongerige, navnlig i

---

⁶ Se aftalen mellem regeringen i Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland og regeringen i Amerikas Forenede Stater om adgang til elektroniske data med henblik på bekæmpelse af grov kriminalitet, Washington DC, USA, 3. oktober 2019.

forbindelse med udstedelse og fremsendelse af ordrer i henhold til artikel 5 i CLOUD Act-aftalen mellem Det Forenede Kongerige og USA.

11. Databeskyttelsesrådet anbefaler også, at Kommissionen løbende overvåger, om indgåelsen af fremtidige aftaler med tredjelande med henblik på retshåndhævelsessamarbejde, der udgør et retsgrundlag for overførsel af personoplysninger til disse lande, kan påvirke betingelserne for overførsel af de indsamlede oplysninger, navnlig om bestemmelserne i disse internationale aftaler kan påvirke anvendelsen af Det Forenede Kongeriges databeskyttelseslovgivning og give mulighed for yderligere begrænsninger eller undtagelser i forbindelse med videreanvendelse og videregivelse i udlandet af oplysninger, der er indsamlet med henblik på retshåndhævelse. Databeskyttelsesrådet mener, at sådanne oplysninger og vurderinger er afgørende for at muliggøre en omfattende gennemgang af det beskyttelsesniveau, der ydes af Det Forenede Kongeriges lovgivningsmæssige rammer og praksis i forbindelse med videregivelse i udlandet.

2 INDLEDNING

2.1 Det Forenede Kongeriges databeskyttelsesramme

12. Det Forenede Kongeriges databeskyttelsesramme er i vid udstrækning baseret på EU's databeskyttelsesramme (navnlig retshåndhævelsesdirektivet og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (i det følgende benævnt "GDPR")), hvilket skyldes, at Det Forenede Kongerige var en EU-medlemsstat indtil den 31. januar 2020. Databeskyttelsesloven af 2018, som trådte i kraft den 23. maj 2018 og ophævede den britiske databeskyttelseslov fra 1998, gennemfører desuden retshåndhævelsesdirektivet gennem del 3 heraf, ud over at præcisere anvendelsen af GDPR yderligere i Det Forenede Kongeriges lovgivning samt tildele beføjelser og pålægge den nationale tilsynsmyndighed for databeskyttelse, Det Forenede Kongeriges Information Commissioner's Office (i det følgende benævnt "ICO"), beføjelser og forpligtelser.
13. Som nævnt i betragtning 12 i udkastet til afgørelse vedtog Det Forenede Kongeriges regering European Union (Withdrawal) Act 2018, som inkorporerer umiddelbart gældende EU-lovgivning i Det Forenede Kongeriges lovgivning. I henhold til denne lov har Det Forenede Kongeriges ministre beføjelse til at indføre afledt ret via retsakter for at foretage de nødvendige ændringer af den bevarede EU-ret efter Det Forenede Kongeriges udtræden af EU for at tilpasse den til den nationale kontekst.
14. Den relevante retlige ramme, der finder anvendelse i Det Forenede Kongerige efter overgangsperiodens udløb⁷, består derfor af:
  - Det Forenede Kongeriges generelle forordning om databeskyttelse (i det følgende benævnt "den britiske GDPR"), som indarbejdet i Det Forenede Kongeriges lovgivning i henhold til European Union (Withdrawal) Act 2018, som ændret ved DPPEC (Data Protection, Privacy and Electronic Communications (Amendment Etc.) (EU Exit) Regulations 2019
  - Databeskyttelsesloven af 2018 som ændret ved DPPEC Regulations 2019 og Data Protection, Privacy and Electronic Communications (Amendments etc) (EU Exit) Regulations 2020 og

---

⁷ Overgangsperioden er fastsat til den 31. december 2020, hvorefter EU-retten ikke længere finder anvendelse i Det Forenede Kongerige. Den "yderligere overgangsperiode" er fastsat til senest den 30. juni 2021 og henviser til den yderligere periode, hvor videregivelse af personoplysninger fra EU til Det Forenede Kongerige ikke betragtes som en overførsel.

- Investigatory Power Act 2016 ("IPA 2016")

(samlet benævnt "Det Forenede Kongeriges databeskyttelsesramme").

2.2 Anvendelsesområdet for Databeskyttelsesrådets vurdering

15. Europa-Kommissionens udkast til afgørelse er resultatet af en vurdering af Det Forenede Kongeriges databeskyttelsesramme efterfulgt af drøftelser med den britiske regering. I overensstemmelse med artikel 51, stk. 1, litra g), i retshåndhævelsesdirektivet forventes Databeskyttelsesrådet at afgive en uafhængig udtalelse om Europa-Kommissionens resultater, påpege eventuelle mangler i tilstrækkelighedsrammen og bestræbe sig på at fremsætte forslag til at afhjælpe disse mangler.
16. Som nævnt i referencen vedrørende et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau i retshåndhævelsesdirektivet bør *"de oplysninger, som Kommissionen fremlægger, være udtømmende og sætte Databeskyttelsesrådet i stand til at foretage en egen vurdering af databeskyttelsesniveauet i tredjelandet"*⁸.
17. I den forbindelse skal det bemærkes, at Databeskyttelsesrådet kun delvist modtog dokumenter rettidigt, der var relevante for undersøgelsen af Det Forenede Kongeriges retlige ramme. Databeskyttelsesrådet modtog størstedelen af den britiske lovgivning, der henvises til i udkastet til afgørelse, via links, der henvises til i udkastet til afgørelse. Europa-Kommissionen var ikke i stand til at give Databeskyttelsesrådet skriftlige forklaringer og tilsagn fra Det Forenede Kongerige i forbindelse med de udvekslinger mellem de britiske myndigheder og Europa-Kommissionen, der er relevante i forbindelse med dette arbejde⁹.
18. I betragtning af ovenstående og på grund af den begrænsede tidsramme (to måneder), som Databeskyttelsesrådet har fået til at vedtage denne udtalelse, har Databeskyttelsesrådet valgt at fokusere på visse specifikke punkter i udkastet til afgørelse og fremlægge sin analyse og udtalelse herom. I forbindelse med analysen af lovgivning og praksis i et tredjeland, der indtil for nylig har været medlem af EU, er det klart, at Databeskyttelsesrådet har identificeret mange aspekter, der i alt væsentligt svarer til hinanden. I betragtning af dets rolle i processen med at vedtage en konstatering af tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet og omfanget af den lovgivning og praksis, der skal analyseres, har Databeskyttelsesrådet besluttet at fokusere sin opmærksomhed på de aspekter, der efter rådets opfattelse er størst behov for at se nærmere på.
19. Databeskyttelsesrådet tog hensyn til den gældende europæiske databeskyttelsesramme, herunder artikel 7, 8 og 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (i det følgende benævnt "EU-chartret"), der henholdsvis beskytter retten til privatliv og familieliv, retten til beskyttelse af personoplysninger og retten til adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol,

---

⁸ Se henstilling 01/2021 om referencen vedrørende et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau i retshåndhævelsesdirektivet, punkt 15, s. 5.

⁹ Dette er de elementer, hvor Europa-Kommissionen i sit udkast til afgørelse henviser til forklaringer fra de britiske myndigheder uden at fremlægge skriftlige dokumenter fra de britiske myndigheder til støtte for forklaringerne, f.eks. med hensyn til: virkningerne af overgangsbestemmelserne og fraværet af en "udløbsklausul" (betragtning 87), eksempler på samtykke som et passende grundlag for behandlingen (fodnote 68), udtrykket "unøjagtige" som "ukorrekte eller vildledende" personoplysninger (fodnote 79), ISC's kompetenceområde (fodnote 245), den lave tærskel for indgivelse af en klage til IPT og det forhold, at det ikke er usædvanligt, at IPT fastslår, at klageren faktisk aldrig har været genstand for en undersøgelse foretaget af en offentlig myndighed (fodnote 263), kombinationen af beføjelser, der følger af lovgivningen og common law (fodnote 52), de prærogative beføjelser, der udøves af regeringen (fodnote 62), det forhold, at andre organisationer frit kan følge principperne i MOPI's adfærdskodeks, hvis de ønsker det (fodnote 86).

og artikel 8 i den europæiske menneskerettighedskonvention (i det følgende benævnt "EMRK"), der beskytter retten til privatliv og familieliv. Ud over ovenstående tog Databeskyttelsesrådet hensyn til kravene i retshåndhævelsesdirektivet samt den relevante retspraksis.

20. Formålet med denne proces er at afgive en udtalelse til Kommissionen med henblik på at vurdere tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet i Det Forenede Kongerige. Begrebet "tilstrækkeligt beskyttelsesniveau", som allerede fandtes i direktiv 95/46/EF, er blevet videreudviklet af EU-Domstolen. Det er vigtigt at minde om den standard, som EU-Domstolen fastsatte i *Schrems I*-dommen, nemlig at "beskyttelsesniveauet" i tredjelandet "i det væsentlige skal svare til" det, der sikres i EU, og at "de midler, som tredjelandet anvender i denne henseende for at sikre et sådant beskyttelsesniveau, kan være forskellige fra de midler, som gennemføres inden for Unionen"¹⁰. Målet er derfor ikke at afspejle den europæiske lovgivning punkt for punkt, men at fastlægge de væsentlige og centrale krav i den pågældende lovgivning. Beskyttelsesniveauets tilstrækkelighed kan opnås ved en kombination af rettigheder for de registrerede og forpligtelser for dem, der behandler data, eller som fører kontrol med en sådan databehandling, og ved tilsyn fra uafhængige organer. Databeskyttelsesreglerne er imidlertid kun effektive, hvis de kan håndhæves og bliver fulgt i praksis. Der skal derfor ikke kun tages hensyn til indholdet i de regler, der gælder for personoplysninger, som overføres til et tredjeland eller en international organisation, men også til det system, der skal sikre reglernes effektivitet. Effektive håndhævelsesmekanismer er af afgørende betydning for databeskyttelsesreglernes effektivitet¹¹.

2.3 Generelle bemærkninger og betænkeligheder

2.3.1 Internationale forpligtelser indgået af Det Forenede Kongerige

21. I henhold til artikel 36, stk. 2, litra c), i retshåndhævelsesdirektivet og referencen vedrørende et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau i retshåndhævelsesdirektivet¹² skal Europa-Kommissionen ved vurderingen af, om beskyttelsesniveauet i et tredjeland er tilstrækkeligt, bl.a. tage hensyn til de internationale forpligtelser, som tredjelandet har indgået, eller andre forpligtelser, der følger af tredjelandets deltagelse i multilaterale eller regionale systemer, navnlig med hensyn til beskyttelse af personoplysninger, samt gennemførelsen af sådanne forpligtelser. Desuden bør der tages hensyn til tredjelandets tiltrædelse af Europarådets konvention af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger (i det følgende benævnt "konvention 108")¹³ og tillægsprotokollen hertil¹⁴.
22. **I denne forbindelse glæder Databeskyttelsesrådet sig over, at Det Forenede Kongerige har tilsluttet sig EMRK og er underlagt Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol ("Menneskerettighedsdomstolen"). Desuden har Det Forenede Kongerige også tilsluttet sig**

---

¹⁰ Se EU-Domstolen, C-362/14, Maximilian Schrems mod Data Protection Commissioner, 6. oktober 2015, ECLI:EU:C:2015:650 (i det følgende benævnt "*Schrems I*"), præmis 73-74.

¹¹ Se Databeskyttelsesrådets henstilling 01/2021 om referencen vedrørende et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau i retshåndhævelsesdirektivet, punkt 14, s. 5.

¹² Se Databeskyttelsesrådets henstilling 01/2021 om referencen for tilstrækkelighed i henhold til retshåndhævelsesdirektivet, punkt 24, s. 7.

¹³ Se konventionen om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med automatisk elektronisk databehandling af personoplysninger, konvention 108 af 28. januar 1981.

¹⁴ Se tillægsprotokollen til konventionen om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger, om tilsynsmyndigheder og grænseoverskridende datastrømme, der blev åbnet for undertegnelse den 8. november 2001.

konvention 108 og tillægsprotokollen hertil samt undertegnet konvention 108+¹⁵ i 2018, som man i øjeblikket er i færd med at ratificere.

2.3.2 Mulig fremtidig divergens i Det Forenede Kongeriges databeskyttelsesramme

23. Som nævnt i betragtning 171 i udkastet til afgørelse skal Europa-Kommissionen tage hensyn til, at Det Forenede Kongerige ved udløbet af den overgangsperiode, der er fastsat i udtrædelsesaftalen¹⁶, forvalter, anvender og håndhæver sin egen databeskyttelsesordning, og så snart overgangsbestemmelsen¹⁷ i artikel FINPROV.10A i handels- og samarbejdsaftalen mellem EU og Det Forenede Kongerige¹⁸ ophører med at finde anvendelse, kan dette navnlig indebære ændringer af den databeskyttelsesramme, der er vurderet i udkastet til afgørelse, samt andre relevante udviklinger.
24. Europa-Kommissionen har derfor besluttet at indføje en udløbsklausul i sit udkast til afgørelse¹⁹, der fastsætter udløbsdatoen fire år efter dens ikrafttræden.
25. Det er vigtigt at bemærke, at den mulighed, som Det Forenede Kongeriges ministre og Det Forenede Kongeriges udenrigsminister har for at indføre afledt ret efter udløbet af den yderligere overgangsperiode, i fremtiden kan føre til en betydelig afvigelse mellem Det Forenede Kongeriges databeskyttelsesramme og EU's ramme.
26. Endvidere forholder det sig sådan, at ikke blot er Det Forenede Kongerige siden overgangsperiodens udløb ikke længere bundet af EU-Domstolens retspraksis, men at de allerede vedtagne domme fra EU-Domstolen, der betragtes som bevaret retspraksis i Det Forenede Kongeriges retlige ramme, muligvis heller ikke længere er bindende for Det Forenede Kongerige, navnlig fordi Det Forenede Kongerige har mulighed for at ændre bevaret EU-ret efter udløbet af den yderligere overgangsperiode, og landets højesteret ikke længere er bundet af nogen bevaret EU-retspraksis²⁰.
27. **I betragtning af de risici, der er forbundet med Det Forenede Kongeriges databeskyttelsesrammes mulige afvigelse fra gældende EU-ret efter udløbet af den yderligere overgangsperiode, glæder Databeskyttelsesrådet sig over Europa-Kommissionens beslutning om at indføre en udløbsklausul på fire år for udkastet til afgørelse. Databeskyttelsesrådet vil dog gerne her fremhæve betydningen af Europa-Kommissionens overvågningsrolle²¹. Europa-Kommissionen bør således løbende og permanent overvåge alle relevante udviklinger i Det Forenede Kongerige, som kan have en indvirkning på den væsentlige ækvivalens af beskyttelsesniveauet for personoplysninger, der overføres i henhold til afgørelsen om tilstrækkelighed af beskyttelsesniveauet i Det Forenede Kongerige, fra afgørelsen træder i kraft. Desuden bør Europa-Kommissionen træffe passende foranstaltninger ved at suspendere, ændre eller ophæve beslutningen om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet på grundlag af de foreliggende omstændigheder, hvis Europa-Kommissionen**

---

¹⁵ Se protokollen om ændring af konventionen om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger (i det følgende benævnt "konvention 108 +") af 18. maj 2018.

¹⁶ Se aftale om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab (EUT L 029 af 31.1.2020, s. 7).

¹⁷ Overgangsperioden er fastsat til den 31. december 2020, hvorefter EU-retten ikke længere finder anvendelse i Det Forenede Kongerige. Den "yderligere overgangsperiode" er fastsat til senest den 30. juni 2021 og henviser til den yderligere periode, hvor videregivelse af personoplysninger fra EU til Det Forenede Kongerige ikke betragtes som en overførsel.

¹⁸ Se aftalen om handel og samarbejde mellem Den Europæiske Union og det europæiske atomenergifællesskab på den ene side og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland på den anden side (EUT L 444 af 31.12.2020, s. 14).

¹⁹ Jf. artikel 4 i udkastet til afgørelse. Se også betragtning 172 i udkastet til afgørelse.

²⁰ Se paragraf 6, stk. 3 til 6, i EU (Withdrawal) Act 2018.

²¹ Se artikel 36, stk. 4, i retshåndhævelsesdirektivet.

efter vedtagelsen af beslutningen om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet finder indikationer på, at der ikke længere er sikret et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau i Det Forenede Kongerige.

28. Databeskyttelsesrådet vil på sin side gøre sit bedste for at informere Europa-Kommissionen om alle relevante foranstaltninger, der træffes af medlemsstaternes databeskyttelsestilsynsmyndigheder (i det følgende benævnt "tilsynsmyndigheder"), og navnlig om klager fra registrerede i EU over overførsel af personoplysninger fra EU til Det Forenede Kongerige.

3 REGLER FOR KOMPETENTE MYNDIGHEDERS BEHANDLING AF PERSONOPLYSNINGER MED HENBLIK PÅ STRAFFERETLIG HÅNDHÆVELSE

3.1 Materielt anvendelsesområde

29. Med hensyn til betragtning 24 og efter udkastet til afgørelse bemærker Databeskyttelsesrådet, at udkastet til afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet ikke indeholder mange detaljer om de aktiviteter og retlige rammer, der gælder for andre agenturer end politiet, som har retshåndhævende opgaver.
30. For eksempel foreslår Det Forenede Kongeriges vejledende ramme for drøftelser om tilstrækkelighed, afsnit F: Retshåndhævelse²² på side 11, at det nationale kriminalitetsagentur, **National Crime Agency** (i det følgende benævnt "NCA"), kan være en retshåndhævende myndighed af særlig interesse, som bl.a. har en bredere efterretningsfunktion i forbindelse med kriminalitet. NCA beskriver sin opgave som at samle efterretninger fra en række kilder med henblik på at maksimere analyse, vurdering og taktiske muligheder, herunder teknisk aflytning af kommunikation, retshåndhævelsespartnere i Det Forenede Kongerige og i udlandet samt sikkerheds- og efterretningstjenester²³. NCA er også en af de vigtigste samarbejdspartnere for de internationale retshåndhævende partnere og spiller en central rolle i udvekslingen af efterretninger om kriminalitet²⁴.

---

²² Se den britiske regerings Explanatory Framework for Adequacy Discussions, afsnit F: Law Enforcement, 13. marts 2020. https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/872237/F-Law-Enforcement-.pdf.

²³ Se National Crime Agencys websted, "Intelligence: enhancing the picture of serious organised crime affecting the UK, <https://www.nationalcrimeagency.gov.uk/what-we-do/how-we-work/intelligence-enhancing-the-picture-of-serious-organised-crime-affecting-the-uk>.

²⁴ Selv om det ikke er alle efterretninger, som behandles af NCA, der er personoplysninger, kan en væsentlig del være personoplysninger, og de her beskrevne aktiviteter adskiller sig fra klassiske politiaktiviteter, således at en vurdering af retshåndhævende myndigheders adgang til personoplysninger i Det Forenede Kongerige ville være ufuldstændig uden en grundig vurdering af NCA's aktiviteter. Det forekommer rimeligt at sikre, at databeskyttelsesprincipperne får samme betydning på tværs af alle relevante retshåndhævende myndigheder, hvilket vil indebære, at der kastes lys over en særligt datadrevet myndighed som NCA. Desuden fortsætter forklaringen i forbindelse med at "se fremad": "Vi søger løbende nye muligheder for at indsamle, udvikle og forbedre traditionelle kapaciteter for at øge mængden og kvaliteten af efterretninger, der er til rådighed til udnyttelse både i Det Forenede Kongerige og i udlandet." "Som en del af dette er vi ved at udvikle den nye nationale dataudnyttelseskapacitet ved hjælp af de beføjelser, som agenturet har fået i henhold til loven om kriminalitet og domstole (Crime and Courts Act), til at sammenkoble, få adgang til og udnytte data, der findes på tværs af myndighederne." [...] "Dette vil alt sammen øge vores

31. Databeskyttelsesrådet noterer sig endvidere, at Government Communications Headquarters (i det følgende benævnt "GCHQ"), hvis aktiviteter typisk falder ind under del 4 i Databeskyttelsesloven af 2018, dvs. den nationale sikkerhed, også påtager sig en aktiv rolle med hensyn til at mindske den samfundsmæssige og økonomiske skade, som grov og organiseret kriminalitet forårsager for Det Forenede Kongerige, i tæt samarbejde med indenrigsministeriet, NCA, HM Revenue and Customs ("HMRC") og andre ministerier²⁵. GCHQ's aktiviteter vedrører bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn, svig, andre former for økonomisk kriminalitet, herunder hvidvaskning af penge, kriminel brug af teknologi, cyberkriminalitet, organiseret indvandringskriminalitet, herunder menneskehandel, samt narkotika, skydevåben og anden ulovlig smugling.
32. **Databeskyttelsesrådet opfordrer Europa-Kommissionen til at supplere sin analyse med en analyse af de agenturer, der er aktive inden for retshåndhævelse, og som synes at have gjort indsamling og analyse af data, herunder personoplysninger, til et fokusområde i deres daglige drift, og navnlig NCA. Databeskyttelsesrådet opfordrer desuden Kommissionen til at se nærmere på agenturer som GCHQ, hvis aktiviteter både falder ind under retshåndhævelse og national sikkerhed, og den retlige ramme, der gælder for dem i forbindelse med behandling af personoplysninger.**

3.2 Garantier, rettigheder og forpligtelser

3.2.1 Behandling på grundlag af den registreredes "samtykke"

33. Databeskyttelsesrådet noterer sig, at Europa-Kommissionen i betragtning 37 og 38 i udkastet til afgørelse hævder, at **afhængigheden af samtykke** ikke anses for relevant i et tilstrækkelighedsscenario, da oplysningerne i overførselssituationer ikke indsamles direkte fra en registreret af en retshåndhævende myndighed i Det Forenede Kongerige på grundlag af samtykke.
34. I denne forbindelse minder Databeskyttelsesrådet om, at artikel 36, stk. 2, litra a), i retshåndhævelsesdirektivet kræver en vurdering af en bred vifte af elementer, der ikke er begrænset til overførselssituationen, herunder *"retsstatsprincippet, respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, relevant lovgivning, både generel og sektorbestemt, herunder [...] strafferet"*.
35. Samtykke i retshåndhævelsessammenhæng kan være relevant som retsgrundlag for databehandling som en yderligere sikkerhedsforanstaltning eller mere generelt som grundlag for at udøve efterforskningsbeføjelser, der fører til erhvervelse af personoplysninger, f.eks. samtykke fra en tredjepart til at ransage dennes lokaler eller til at konfiskere datalagring.
36. Databeskyttelsesrådet bemærker, også på grundlag af de oplysninger, som Europa-Kommissionen har fremlagt i betragtning 38 i udkastet til afgørelse, at anvendelsen af samtykke som fastsat i Det Forenede Kongeriges ordning altid vil kræve, at der anvendes et retsgrundlag. Det betyder, at selv om politiet har lovfæstede beføjelser til at behandle oplysningerne med henblik på en efterforskning, kan politiet under visse særlige omstændigheder (f.eks. ved indsamling af en DNA-prøve) anse det for hensigtsmæssigt at anmode den registrerede om samtykke.

---

smidighed og fleksibilitet til at reagere på nye trusler og operere proaktivt, indsamle og analysere oplysninger og efterretninger om nye trusler, så vi kan gribe ind, før truslerne bliver til virkelighed."

²⁵ Se GCHQ's websted, Mission, Serious and Organised Crime, <https://www.gchq.gov.uk/section/mission/serious-crime>.

37. **Databeskyttelsesrådet opfordrer Europa-Kommissionen til som hovedregel at analysere den mulige brug af samtykke i en retshåndhævelsessammenhæng, når den vurderer tilstrækkeligheden af et tredjeland i henhold til retshåndhævelsesdirektivet.**

3.2.2 Individuelle rettigheder

3.2.2.1 Nationale sikkerhedscertifikater

38. I henhold til paragraf 79 i databeskyttelsesloven af 2018 kan dataansvarlige ansøge om nationale sikkerhedscertifikater udstedt af en minister, et medlem af kabinettet, statsadvokaten eller generaladvokaten for Skotland, der bekræfter, at begrænsninger af forpligtelser og rettigheder i henhold til kapitel 3 og 4 i del 3 i databeskyttelsesloven af 2018 er en nødvendig og forholdsmæssig foranstaltning til beskyttelse af den nationale sikkerhed.
39. Disse certifikater har til formål at give de dataansvarlige større retssikkerhed og vil være et afgørende bevis på, at national sikkerhed finder anvendelse i forbindelse med behandling af personoplysninger. Det bør dog nævnes, at disse certifikater ikke er nødvendige for at kunne stole på nationale sikkerhedsrestriktioner, men i stedet er et mål for gennemsigtighed²⁶.
40. Databeskyttelsesrådet forstår af tillæg 20 til databeskyttelsesloven af 2018, paragraf 17 og 18, at et nationalt sikkerhedscertifikat udstedt i henhold til databeskyttelsesloven af 1998 (i det følgende benævnt "det gamle certifikat") havde en forlænget virkning for behandling af personoplysninger i henhold til databeskyttelsesloven af 2018 indtil den 25. maj 2019. Indtil denne dato blev de gamle certifikater, medmindre de blev erstattet eller tilbagekaldt, behandlet, som om de var udstedt i henhold til databeskyttelsesloven af 2018. Hvis der imidlertid ikke er nogen udtrykkelig udløbsdato for et nationalt sikkerhedscertifikat, der er udstedt i henhold til databeskyttelsesloven af 1998, forstår Databeskyttelsesrådet, at et sådant certifikat fortsat skal have virkning i forbindelse med behandling i henhold til databeskyttelsesloven af 1998, medmindre certifikatet tilbagekaldes eller ophæves.²⁷ Selv om den beskyttelse, som disse gamle certifikater giver, er begrænset til behandling af personoplysninger i henhold til databeskyttelsesloven af 1998, noterer Databeskyttelsesrådet sig, at der kan udstedes nye nationale sikkerhedscertifikater i henhold til databeskyttelsesloven af 1998 for personoplysninger, der blev behandlet i henhold til databeskyttelsesloven af 1998.²⁸
41. **For fuldstændighedens skyld opfordrer Databeskyttelsesrådet Europa-Kommissionen til i sit udkast til afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet at præcisere, at nationale sikkerhedscertifikater stadig kan udstedes i henhold til databeskyttelsesloven af 1998. Desuden opfordrer Databeskyttelsesrådet Europa-Kommissionen til i sit udkast til afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet at beskrive klagemuligheder og tilsynsmekanismer med hensyn til certifikater udstedt i henhold til databeskyttelsesloven af 1998. Endelig opfordrer Databeskyttelsesrådet Europa-Kommissionen til i sit udkast til afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet at medtage antallet af eksisterende certifikater, der er udstedt i henhold til databeskyttelsesloven af 1998, og til nøje at overvåge dette aspekt.**

---

²⁶ Se UK Home Office, The Data Protection Act 2018, National Security Certificates Guidance, August 2020, https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/910279/Data_Protection_Act_2018_-_National_Security_Certificates_Guidance.pdf, s. 4.

²⁷ Se UK Home Office, The Data Protection Act 2018, National Security Certificates Guidance, August 2020, s. 5.

²⁸ Se UK Home Office, The Data Protection Act 2018, National Security Certificates Guidance, August 2020, s. 5.

3.2.2.2 Retshåndhævelsesdirektivet og automatiske beslutningsprocesser

42. Databeskyttelsesrådet understreger, at artikel 11, stk. 3, i retshåndhævelsesdirektivet forbyder profilering, der fører til forskelsbehandling af fysiske personer på grundlag af særlige kategorier af personoplysninger. Databeskyttelsesrådet bemærker imidlertid, at paragraf 50 i databeskyttelsesloven af 2018, som fastsætter de specifikke regler for automatisk beslutningstagning, ikke indeholder et sådant forbud.
43. **Databeskyttelsesrådet opfordrer derfor Europa-Kommissionen til at kontrollere dette punkt og udtrykkeligt anføre sine konklusioner i sin afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet. Desuden opfordrer Databeskyttelsesrådet Europa-Kommissionen til nøje at overvåge sager vedrørende automatisk beslutningstagning og profilering.**
44. I henhold til referencen vedrørende et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau i retshåndhævelsesdirektivet *"bør tredjelandets lovgivning under alle omstændigheder indeholde de nødvendige garantier for den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder. I denne forbindelse bør der også tages hensyn til, at der findes en mekanisme til at informere den relevante medlemsstats kompetente myndigheder om enhver yderligere behandling, såsom anvendelse af de overførte data til omfattende profilering"*²⁹.
45. **Databeskyttelsesrådet opfordrer Kommissionen til at vurdere dette element i lyset af den vejledning, som Databeskyttelsesrådet har givet i sin reference.**

3.2.3 Videreoverførsel

46. I henhold til referencen vedrørende et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau i retshåndhævelsesdirektivet må videregivelse af personoplysninger fra den oprindelige modtager til et andet tredjeland eller en anden international organisation ikke underminere det beskyttelsesniveau, der er fastsat i Unionen for fysiske personer, hvis oplysninger videregives. En sådan videreoverførsel af oplysninger bør derfor kun tillades, hvis kontinuiteten i det beskyttelsesniveau, der ydes i henhold til EU-retten, er sikret. Databeskyttelsesrådet mener, som Kommissionen påpegede i sin vurdering, at bestemmelserne i kapitel 5 i del 3 af databeskyttelsesloven af 2018, og navnlig paragraf 73, i princippet sikrer et beskyttelsesniveau, der i det væsentlige svarer til det, der sikres i henhold til EU-retten, når det drejer sig om overførsel af personoplysninger fra en britisk retshåndhævende myndighed til et tredjeland.
47. For det første fastsætter paragraf 73, stk. 1, litra b), i databeskyttelsesloven af 2018 navnlig, at en dataansvarlig ikke må videregive personoplysninger til et tredjeland eller til en international organisation, undtagen "i tilfælde, hvor personoplysningerne oprindeligt blev videregivet eller på anden måde stillet til rådighed for den dataansvarlige eller en anden kompetent myndighed af en anden medlemsstat end Det Forenede Kongerige, og den pågældende medlemsstat eller enhver person, der er etableret i den pågældende medlemsstat, som er en kompetent myndighed i henhold til retshåndhævelsesdirektivet, har givet tilladelse til videregivelsen i overensstemmelse med lovgivningen i medlemsstaten." Sådanne bestemmelser synes at være i overensstemmelse med referencen vedrørende et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau i retshåndhævelsesdirektivet, som fastsætter, at der også skal tages hensyn til, om der findes en mekanisme, som gør det muligt for den relevante medlemsstats kompetente myndigheder at blive informeret og tillade en sådan videreoverførsel af oplysninger. Den oprindelige modtager af de oplysninger, der overføres fra EU, bør være ansvarlig og kunne bevise, at den relevante kompetente myndighed i medlemsstaten har godkendt videreoverførslen, og at der er de fornødne garantier for videreoverførsel af oplysninger,

---

²⁹ Se Databeskyttelsesrådets henstilling 01/2021 om referencen vedrørende et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau i retshåndhævelsesdirektivet, punkt 59-61.

hvis der ikke foreligger en afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet vedrørende det tredjeland, hvortil oplysningerne videregives. "I denne forbindelse bør der tages hensyn til, om der foreligger en forpligtelse til eller et tilsagn om at gennemføre relevante regler for behandling, som er fastlagt af de overførende medlemsstaters myndigheder"³⁰.

48. **Databeskyttelsesrådet opfordrer Kommissionen til at vurdere dette element i lyset af den vejledning, som Databeskyttelsesrådet har givet i sin reference vedrørende et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau i retshåndhævelsesdirektivet.**
49. For det andet har Det Forenede Kongeriges minister, som forklaret i betragtning 81 i udkastet til afgørelse, beføjelse til at anerkende et tredjeland (eller et område eller en sektor i et tredjeland), en international organisation eller en beskrivelse af et sådant land, område, sektor eller organisation som havende et passende beskyttelsesniveau for personoplysninger efter høring af ICO'en³¹. Ved vurderingen af beskyttelsesniveauets tilstrækkelighed skal Det Forenede Kongeriges minister tage hensyn til de samme elementer, som Europa-Kommissionen skal vurdere i henhold til artikel 36, stk. 2, litra a) til c), i retshåndhævelsesdirektivet, fortolket sammen med betragtning 67 i retshåndhævelsesdirektivet og den bevarede EU-retspraksis. Det betyder, at ved vurderingen af et passende beskyttelsesniveau i et tredjeland vil den relevante standard være, om det pågældende tredjeland sikrer et beskyttelsesniveau, der "i det væsentlige svarer til" det, der sikres i Det Forenede Kongerige. Selv om Databeskyttelsesrådet bemærker, at Det Forenede Kongerige i henhold til databeskyttelsesloven af 2018 har kapacitet til at anerkende territorier som havende et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau i lyset af Det Forenede Kongeriges databeskyttelsesramme, ønsker Databeskyttelsesrådet at understrege, at disse sidstnævnte territorier måske ikke hidtil har nydt godt af en afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet fra Europa-Kommissionen, der anerkender et beskyttelsesniveau, der "i det væsentlige svarer til" det niveau, der er garanteret i EU. Dette kan føre til mulige risici i forbindelse med beskyttelsen af personoplysninger, der overføres fra EU, navnlig hvis Det Forenede Kongeriges databeskyttelsesramme i fremtiden afviger fra gældende EU-ret. Det skal bemærkes, at EU-Domstolens skelsættende *Schrems II*-sag i juli 2020³² resulterede i, at den amerikanske Privacy Shield-afgørelse blev erklæret ugyldig, da de amerikanske retlige rammer ifølge EU-Domstolen ikke kunne anses for at give et beskyttelsesniveau, der i det væsentlige svarer til EU's. De allerede vedtagne domme fra EU-Domstolen, der betragtes som bevaret retspraksis i Det Forenede Kongeriges retlige ramme, er dog muligvis ikke længere bindende for Det Forenede Kongerige, navnlig fordi Det Forenede Kongerige har mulighed for at ændre bevaret EU-ret efter udløbet af den yderligere overgangsperiode, og landets højesteret ikke længere er bundet af nogen bevaret EU-retspraksis³³.
50. **Databeskyttelsesrådet opfordrer derfor Europa-Kommissionen til nøje at overvåge processen og kriterierne for de britiske myndigheders vurdering af tilstrækkeligheden med hensyn til andre tredjelands, navnlig med hensyn til tredjelands, der ikke anerkendes af EU som havende et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau i henhold til retshåndhævelsesdirektivet.**

---

³⁰ Se Databeskyttelsesrådets henstilling 01/2021 om referencen vedrørende et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau i retshåndhævelsesdirektivet, punkt 55 og 56.

³¹ Se paragraf 182, stk. 2, i databeskyttelsesloven af 2018. Se også aftalememorandummet om ICO'ens rolle i forbindelse med nye britiske tilstrækkelighedsvurderinger, <https://ico.org.uk/about-the-ico/news-and-events/news-and-blogs/2021/03/secretary-of-state-for-the-department-for-dcms-and-the-information-commissioner-sign-memorandum-of-understanding/>.

³² Se EU-Domstolen, C-311/18, *Data Protection Commissioner mod Facebook Ireland Ltd og Maximilian Schrems*, 16. juli 2020, ECLI:EU:C:2020:559 (i det følgende benævnt "*Schrems II*").

³³ Se paragraf 6, stk. 3 til 6, i EU (Withdrawal) Act 2018.

51. Hvis Europa-Kommissionen finder, at det tredjeland, som Det Forenede Kongerige anser for at have et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau, ikke sikrer et beskyttelsesniveau, der i det væsentlige svarer til det, der garanteres i EU, jf. artikel 36 i retshåndhævelsesdirektivet, **opfordrer Databeskyttelsesrådet Europa-Kommissionen til at tage alle nødvendige skridt som f.eks. at ændre Det Forenede Kongeriges afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet med henblik på at indføre specifikke garantier for personoplysninger fra EU og/eller at overveje at suspendere Det Forenede Kongeriges afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet, når personoplysninger, der er overført fra EU til Det Forenede Kongerige, er genstand for videreoverførsel til det pågældende tredjeland på grundlag af en britisk forordning om tilstrækkelighed af beskyttelsesniveauet.**
52. **Endelig anbefaler Databeskyttelsesrådet i forbindelse med de internationale aftaler, som Det Forenede Kongerige har indgået eller vil indgå i fremtiden, og den mulige adgang til personoplysninger fra EU for myndigheder fra tredjelands, der er part i sådanne aftaler, at Europa-Kommissionen undersøger samspillet mellem Det Forenede Kongeriges databeskyttelsesramme og dets internationale forpligtelser, navnlig for at sikre kontinuiteten i beskyttelsesniveauet i tilfælde af videreoverførsel til andre tredjelands af personoplysninger, der er overført fra EU til Det Forenede Kongerige på grundlag af en britisk afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet, og til løbende at overvåge og træffe foranstaltninger, hvor det er nødvendigt, med hensyn til indgåelse af internationale aftaler mellem Det Forenede Kongerige og tredjelands, der risikerer at underminere det beskyttelsesniveau for personoplysninger, der er fastsat i EU. Selv om Europa-Kommissionen f.eks. har henvist til, at CLOUD Act-aftalen mellem Det Forenede Kongerige og USA³⁴ kan påvirke videreoverførsler til USA fra tjenesteudbydere i Det Forenede Kongerige, fremhæver Databeskyttelsesrådet, at ikrafttrædelsen af denne aftale også kan påvirke videreoverførsler fra retshåndhævende myndigheder i Det Forenede Kongerige, navnlig i forbindelse med udstedelse og fremsendelse af ordrer i henhold til artikel 5 i CLOUD Act-aftalen mellem Det Forenede Kongerige og USA.**
53. Databeskyttelsesrådet mener også, at indgåelsen af fremtidige aftaler med tredjelands med henblik på retshåndhævelsessamarbejde, der udgør et retsgrundlag for overførsel af personoplysninger til disse lande, også i betydelig grad kan påvirke betingelserne for yderligere udveksling af de indsamlede oplysninger, da sådanne aftaler kan påvirke Det Forenede Kongeriges retlige ramme for databeskyttelse som vurderet.
54. **Databeskyttelsesrådet anbefaler derfor, at Europa-Kommissionen løbende overvåger, om indgåelsen af fremtidige aftaler mellem Det Forenede Kongerige og tredjelands kan påvirke anvendelsen af Det Forenede Kongeriges databeskyttelseslovgivning, og fastsætter yderligere begrænsninger eller undtagelser i forbindelse med videredeling og yderligere anvendelse og videregivelse i udlandet af oplysninger, der er indsamlet med henblik på retshåndhævelse. Databeskyttelsesrådet mener, at sådanne oplysninger og vurderinger er afgørende for at muliggøre en omfattende gennemgang af det beskyttelsesniveau, der ydes af Det Forenede Kongeriges lovgivningsmæssige rammer og praksis i forbindelse med videregivelse i udlandet.**
55. Endelig noterer Databeskyttelsesrådet sig, at de retshåndhævende myndigheder i Det Forenede Kongerige i henhold til paragraf 76, stk. 4, litra b), i databeskyttelsesloven af 2018 (overførsler på grundlag af særlige omstændigheder) kan overføre personoplysninger til et tredjeland eller en international organisation, når overførslen *"er nødvendig med henblik på at indhente juridisk*

---

³⁴ Se aftalen mellem regeringen i Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland og regeringen i Amerikas Forenede Stater om adgang til elektroniske data med henblik på bekæmpelse af grov kriminalitet, Washington DC, USA, 3. oktober 2019, <https://www.gov.uk/government/publications/ukusa-agreement-on-access-to-electronic-data-for-the-purpose-of-counteracting-serious-crime-cs-usa-no62019>.

rådgivning i forbindelse med et af retshåndhævelsesformålene". Databeskyttelsesrådet understreger, at artikel 38 i retshåndhævelsesdirektivet ikke indeholder en tilsvarende bestemmelse, og opfordrer derfor Europa-Kommissionen til at præcisere, hvad der menes med juridisk rådgivning, og hvilken type personoplysninger der udveksles i sådanne tilfælde.

3.2.4 Viderebehandling, herunder videredeling til nationale sikkerhedsformål

56. I sin reference vedrørende et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau i retshåndhævelsesdirektivet havde Databeskyttelsesrådet påpeget, at hvad angår viderebehandling eller videregivelse af oplysninger, der er overført fra EU til andre formål end retshåndhævelsesformål, såsom nationale sikkerhedsformål, bør disse også være fastsat ved lov, være nødvendige og forholdsmæssige. Som Europa-Kommissionen har vurderet i sit udkast til afgørelse, indeholder paragraf 36, stk. 3, i databeskyttelsesloven af 2018, Digital Economy Act 2017, the Crime and Courts Act 2013 og Serious Crime Act 2017 en klar retlig ramme, der giver mulighed for videredeling, idet det fastsættes, at en sådan videredeling skal være i overensstemmelse med reglerne i databeskyttelsesloven af 2018.
57. Databeskyttelsesrådet bemærker, at Europa-Kommissionen i forbindelse med yderligere behandling til andre formål af personoplysninger, der overføres fra EU, ikke har vurderet, om der findes mekanismer for, at de retshåndhævende myndigheder i Det Forenede Kongerige kan underrette de relevante medlemsstaters kompetente myndigheder om en eventuel yderligere behandling af oplysninger. I referencen vedrørende et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau i retshåndhævelsesdirektivet betragtes dette imidlertid som et element, der skal tages i betragtning³⁵. Desuden betragtes eksistensen af en sådan mekanisme til at underrette de relevante medlemsstaters kompetente myndigheder om yderligere behandling af oplysninger med henblik på retshåndhævelse også som et element, der skal tages i betragtning i forbindelse med referencen vedrørende et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau i retshåndhævelsesdirektivet³⁶.
58. **Databeskyttelsesrådet opfordrer derfor Europa-Kommissionen til at supplere sin analyse med oplysninger om eksistensen af mekanismer, der gør det muligt for de britiske retshåndhævende myndigheder at underrette de relevante medlemsstaters kompetente myndigheder om en eventuel yderligere behandling af oplysninger, der overføres fra EU.**
59. Hvad angår udveksling af oplysninger, der er indsamlet af en strafferetlig retshåndhævende myndighed med en efterretningstjeneste af hensyn til den nationale sikkerhed, er retsgrundlaget for en sådan yderligere udveksling desuden Counter-terrorism Act 2008. I denne forbindelse bemærker Databeskyttelsesrådet, at anvendelsesområdet for og bestemmelserne i paragraf 19 i Counter-terrorism Act 2008 ikke er fuldt ud behandlet i Europa-Kommissionens vurdering, og at dette kan indebære yderligere anvendelse af mere omfattende karakter, navnlig for så vidt angår paragraf 19, stk. 2, i Counter-terrorism Act 2008, hvori det hedder, at "[i] oplysninger, der er indhentet af en efterretningstjeneste i forbindelse med udøvelsen af en af dens funktioner, kan anvendes af den pågældende tjeneste i forbindelse med udøvelsen af en af dens andre funktioner." I den forbindelse understreger Databeskyttelsesrådet, at når oplysningerne viderebehandles eller videregives, bør de nyde samme beskyttelsesniveau, som da de oprindeligt blev behandlet af den modtagende kompetente myndighed.

3.3 Tilsyn og håndhævelse

---

³⁵ Se Databeskyttelsesrådets henstilling 01/2021 om referencen vedrørende et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau i retshåndhævelsesdirektivet, punkt 41 og fodnote 39.

³⁶ Se Databeskyttelsesrådets henstilling 01/2021 om referencen vedrørende et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau i retshåndhævelsesdirektivet, punkt 40.

60. Databeskyttelsesrådet bemærker, at tilsynet med de retshåndhævende myndigheder på det strafferetlige område sikres af en kombination af forskellige kommissærer ud over ICO'en. I udkastet til konklusionerne om tilstrækkelighed nævnes kommissæren for undersøgelsesbeføjelser, kommissæren for opbevaring og brug af biometrisk materiale samt kommissæren for overvågningskameraer. I denne forbindelse skal det bemærkes, at EU-Domstolen gentagne gange har understreget behovet for uafhængigt tilsyn. Kommissæren for undersøgelsesbeføjelser er af særlig betydning for spørgsmål om adgang til personoplysninger, der overføres til Det Forenede Kongerige. Databeskyttelsesrådets forståelse er, at kommissæren for undersøgelsesbeføjelser er en såkaldt "retskommissær" i lighed med andre retskommissærer, der skal henvises til i forbindelse med kapitlet om national sikkerhed, og at disse retskommissærer nyder samme uafhængighed som dommerne, også når de fungerer som kommissærer. Hvad angår kommissæren for undersøgelsesbeføjelsers kontor, forklarer Europa-Kommissionen i betragtning 245 i udkastet til afgørelse, at det fungerer uafhængigt som et såkaldt "armslængdeorgan", men finansieres af indenrigsministeriet.
61. Desuden har kommissæren for undersøgelsesbeføjelser også kompetence til at føre efterfølgende tilsyn med overvågningsforanstaltninger. Det ser imidlertid ud til, at kommissæren for undersøgelsesbeføjelser i denne funktion har til opgave at fremsætte henstillinger i tilfælde af manglende overholdelse og at underrette den registrerede, hvis fejlen er alvorlig, og hvis det er i offentlighedens interesse, at den pågældende informeres.
62. Databeskyttelsesrådet har ikke fundet yderligere oplysninger i udkastet til afgørelse til vurdering af uafhængigheden af kommissæren for opbevaring og brug af biometrisk materiale samt kommissæren for overvågningskameraer.
63. **Europa-Kommissionen opfordres til at foretage en yderligere vurdering af retskommissærernes uafhængighed, også i sager, hvor kommissæren ikke (længere) fungerer som dommer, og til at vurdere uafhængigheden af kommissæren for opbevaring og brug af biometrisk materiale samt kommissæren for overvågningskameraer.**